

ничествувалъ. Гаврилъ си избралъ Лѣсковскж-тж горж до Кратово, на съверъ отъ Брегалницкж-тж долинж, — и тамъ има сега монастырь. Най-послѣ Ioакимъ ся подвизавалъ въ Осоговскы-ты горы при р. Скѣпицж, въ мѣсто-то нарично Сарандапоръ (40-тѣ прохода), — и тамъ ся направило обитель.

Днесъ между Бѣлгари-ты има на много мѣста обители, и сяка тряба да си има исторіж-тж за основаніе-то и съществуваніе-то, нѣ както сичко друго врѣмѧ-то е затрыло, и тѣ сѫ ся затрыли; желателно е сяка отъ съществующы-ты днесъ обители, да си направиша по едно, колко-то е възможно, историческо изложеніе. Това нѣщо собственно принадлѣжи на игумены-ты и по-учены-ты млады калугеры.

Въ врѣмѧ на бѣды и гонидбы по народа отшълничество-то е было много полезно. То е приучвало хора-та на самоотврженіе, укрѣплявало е духа на гонены-ты и притѣсняваны-ты, и гы е приготвало за борбж и избавленіе. Не сѫ были малко плодове-ти на иноческы-ты подвиги Ивана Рылскаго, както и на другы-ты обители за православиј Бѣлгаріј, кога-то испаднѣла вече подъ ярема на нехристианы-ты Турци; Рылскій монастырь, кой-то е въздигнѣть днесъ тамъ, дѣто е пустыножителствувалъ Св. Иванъ, и на вѣрно още отъ самаго него основанъ, е быль непоколебима подпорка на православиє-то и бѣлгарщинж-тж въ Бѣлгаріј сякога, и сега още вѣренъ на девять-вѣковыя си завѣтъ, стои въ чело-то на възраждано-то Бѣлгарско просвѣщеніе.

§. 72. Олгыно-то покръщаваніе и Владимирово-то повѣрваніе въ Россіјж.

Като умрѣлъ Игоръ, сжпрѣга-та му — велика-та княгиня Олга видѣла, колко е чистъ и непороченъ животъ-тъ на Киевскы-ты Христианы, па ї додражяла вѣра-та имъ, и намыслила сама да стане Христианка. Нѣ за да ся запознае още по-добрѣ съ неї, тя станжла и отишла сама, придруженна съ многобройнж свитж, въ Цариградъ. Тамъ самъ патриархъ-тъ јж наставилъ въ вѣрж-тж, и покръстилъ, а императоръ-тъ ї станжлъ крестникъ. Като ся кръстила, тя ся върижла пакъ въ Россіјж, и карала и сына си Святослава да стане Христианинъ; нѣ нему не му ся понравило Христианско-то ученіе, кое-то проповѣдало миръ и любовь, та нерачиль, примѣръ-тъ ї обаче намѣриль мнозина другы послѣдователи.

Послѣ Богъ опрѣдѣлиль на внука ї Св. Владимира, за да ї испълни горящо-то желаніе, и да просвѣти цѣлѣ Россіјж съ Хри-